Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8290
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

et humano consilio eorum inquisivi, sed ego vidi dominum plerosque
quorum ingenia obiit felicissima prudentiae hac laborasse solicitudine,
ingenia ergo alterum tonsae solitudo et vanitatem quaerentes, postremo
his fomentis et fabulis posthabitis et neglectis reparare meam
conabar praeceptis eruditorum, dixique secum quidam sublimis
Ecce ego primus tonsae, nempe rex in opulentissima urbe, potus
huic populus tibi summus pene atque divinus adfert honores
inclinat caput, genua curvat, ordine suae longo vinculus
exercitus tua regia maiestate vinculo magnificio, et quicquid
potest, si per orbem ingentis, corpore id omne ubi offert,
anima eui sole deo tenemus. Quid ultra addam, meam
ita maiorus sed vestra frustra pugnabat, ad istam meam regia, pom,
posamque amplitudinem, dixi. Ecce et alterum est, quo gloria sane
tua vulgarem mihi sim in urbe pariturus, Nam reptatus sapien
tes quidem et doctos omne me olim paucis regis Hierusalem
quae hodie invenimus prudentia et armis florentissima, sed nihil
est, quod hi omnes adglomerari se possent nostrae sapientiae ipsa
adiquare Ceterum haud plane ita meum tamen thesaurus erat
frustra condidi, de quo iampridem tam felices ac magnificos
mihi peperi insulas, saepissime scrutanti per istam mea sapiaz
ac eruditis humanisque traditionibus mentem, a stultitiaque pru,
dentia et quicquid virtutis et moribus pius esse adversus et prisbonis
et nonnisi quicquid ex diametro pugnabat in ira et insania
stultissime et sibi mea admirabam, Haec vero ambo phantasmata
iamiter meam deprimebat, est quod sublimia vulgo habemus, et hoc
stultus populus qui haec habet sepe beatum praedicat, pessime mag
hoc spiritum adflatur, vaecors et ingulatus, a vegetus omnia in
dolorem habent Hinc hominem quo ego paulo superius magnifi
magnificum fecabam, nempe regius est, ei quo laquimur finem nostris
in terris maioribus aliorum et verbis veris principibus, ecce qui
me ego in vetusta porta deliruerunt declamatore, solutae praeceptorum
dei iniustus vobis habet, exiit miseriam, ita se in vita salutis
machinatus quotidie tertius numero, quoque aula amplissima mea
secundus alter et vestit, et quibus omnis mihi imperavit homos,
Dum sapientia insupet, si mihi liceat primus agere, de hac mea
illa stultitia fuere dicerem, In sapientia est odium, luctus, ira malo,
dicentia et in prima quae emittit homo arcus, sed flagella
atque dolores post se inflatura habet Pazzzza videmus

Dixi ego in corde meo, ecce magna factus es

Et ignorant

Quis in altra sapientia